ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2187/93 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Ιουλίου 1993

για την προσφορά αποζημίωσης σε ορισμένους παραγωγούς γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων, οι οποίοι εμποδίστηκαν προσωρινά να ασκήσουν τη δραστηριότητά τους

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι κατά τη θέσπιση, το 1984, του καθεστώτος συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, η κοινοτική νομοθεσία δεν προέβλεψε τη χορήγηση ατομικής ποσότητας αναφοράς στους παραγωγούς, οι οποίοι σε εκτέλεση της υποχρέωσης την οποία ανέλαβαν βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί συστάσεως καθεστώτος πριμοδοτήσεων για τη μη διάθεση σε εμπορία του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων και την αναδιάρθρωση των αγελών βοοειδών γαλακτοπαραγωγής (4), δεν παρέδωσαν ή δεν επώλησαν γάλα κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς που επιλέχθηκε από το κράτος μέλος·

ότι, μετά από προσφυγή πέντε παραγωγών, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, με απόφαση της 19ης Μαΐου 1992 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-104/89 και C-37/90, καταδίκασε την Κοινότητα να επανορθώσει τη ζημία που υπέστησαν οι παραγωγοί αυτοί, στο μέτρο που, πράγματι, η αρχική κοινοτική νομοθεσία σχετικά με τη συμπληρωματική εισφορά δεν προέβλεψε γι' αυτούς τη χορήγηση ατομικής ποσότητας αναφοράς·

ότι, με ανακοίνωση η οποία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 5ης Αυγούστου 1992 (5), τα κοινοτικά όργανα δεσμεύτηκαν έναντι όλων των δυνάμει ενδιαφερόμενων παραγωγών να εφαρμόσουν πλήρως την απόφαση της 19ης Μαΐου 1992·

ότι ο μεγάλος αριθμός των δυνάμει δικαιούχων αποκλείει το ενδεχόμενο να ληφθεί υπόψη κάθε ατομική περίπτωση και επιβάλλει λύση, η οποία απαραιτήτως πρέπει να βασίζεται σε κατ' αποκοπήν προσέγγιση και να εκφράζεται αποκλειστικά με τη μορφή προσφοράς εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων προς αποδοχή για την εξόφληση κάθε υπολοίπου ή προς απόρριψη· ότι θα πρέπει να καθοριστούν τα στοιχεία βάσει των οποίων υποβάλλεται αυτή η προσφορά·

ότι θα πρέπει να υφίσταται άμεση σχέση μεταξύ της πραγματικής επανάληψης της γαλακτοκομικής παραγωγής, στο πλαίσιο της πλήρους τήρησης των κοινοτικών διατάξεων οι οποίες την επέτρεψαν, και της ύπαρξης ζημίας, η οποία συνίσταται στην αδυναμία, σε αντίθεση με τη βούληση του ενδιαφερόμενου προσώπου, έγκαιρης επανάληψης της γαλακτοκομικής παραγωγής· ότι, με το ίδιο πνεύμα και προκειμένου να διασφαλίζεται ότι ο παραγωγός δεν επανέλαβε τις δραστηριότητές του με αποκλειστικό σκοπό να κερδοσκοπήσει βασιζόμενος στην εικαζομένη περιουσιακή αξία της ποσότητας αναφοράς που του χορηγήθηκε, θα πρέπει τόσο η αποζημίωση γενικά όσο και το ύψος της να εξαρτάται από την τήρηση ορισμένων υποχρεώσεων·

ότι, άλλωστε, το Δικαστήριο με απόφασή του που εξέδωσε στις 19 Μαΐου 1993 για την υπόθεση C-81/91 δήλωσε ότι η σχετική κοινοτική νομοθεσία έχει την έννοια ότι επιτρέπει, σε περίπτωση μερικής εκχωρήσεως εκμεταλλεύσεως κατά την οποία το πρόσωπο προς το οποίο έγινε η εκχώρηση υποχρεούται να τηρήσει τη δέσμευση μη εμπορίας που έχει αναλάβει ο εκχωρήσας βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77, την κατανομή της ειδικής ποσότητας μεταξύ του εκχωρήσαντος και του προσώπου προς το οποίο έγινε η εκχώρηση κατ' αναλογία προς τις παραχωρηθείσες γαίες· ότι, κατά το σκεπτικό του Δικαστηρίου, ο εκχωρών δεν μπορεί να αναμένει νομίμως ότι θα του χορηγηθεί ολόκληρη η ειδική ποσότητα αναφοράς εάν έχει ήδη εκχωρήσει μέρος της εκμετάλλευσής του·

ότι θα ήταν, εν προκειμένω, σκόπιμο να συναχθεί από την προαναφερόμενη απόφαση ότι η ετήσια ποσότητα που παραχωρείται σε παραγωγό ο οποίος έχει εκχωρήσει μέρος της εκμετάλλευσής του μειώνεται επιπλέον αναλόγως των κτηνοτροφικών εκτάσεων που εκχωρήθηκαν·

ότι, με την επιφύλαξη των όσων προαναφέρθηκαν, η προς αποζημίωση ποσότητα θα πρέπει να καθοριστεί σύμφωνα με τις αρχές που απορρέουν από το αιτιολογικό της απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου η οποία εξεδόθη στις 19 Μαΐου 1992·

ότι τα κοινοτικά όργανα, με την ανακοίνωσή τους της 5ης Αυγούστου 1992, παραιτήθηκαν προς όφελος των δυνητικών ενδιαφερομένων και για το μέλλον, από την ένσταση της πενταετούς παραγραφής της αξιώσεως, όπως καθορίζεται στο άρθρο 43 του οργανισμού του Δικαστηρίου και ότι, εξάλλου, μπορεί να γίνει αποδεκτό εν προκειμένω ότι το ζημιογόνο γεγονός έπαυσε μόνο με την επανάληψη των γαλακτοκομικών δραστηριοτήτων· ότι θα πρέπει, κατά συνέπεια, να καθοριστεί, έναντι όλων των ενδιαφερομένων προσώπων, η περίοδος για την οποία δίδεται η αποζημίωση καθώς και οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες αρχίζει, ενδεχομένως, να τρέχει εκ νέου η προθεσμία παραγραφής· ότι, για διοικητικούς τέλος λόγους, θα πρέπει οπωσδήποτε να προβλεφθεί ότι, εάν η αίτηση αποζημίωσης του παραγωγού δυνάμει του παρόντος κανονισμού δεν υποβληθεί εντός συγκεκριμένης προθεσμίας στην αρμόδια αρχή, απορρίπτεται·

(1) ΕΕ αριθ. C 157 της 9. 6. 1993, σ. 11.
(2) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 16 Ιουλίου 1993 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
(3) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 30 Ιουνίου 1993 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
(4) ΕΕ αριθ. L 131 της 26.5.1977, σ. 1. Κανονισμός, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1300/84 (ΕΕ αριθ. L 125 της 12. 5. 1984, σ. 3).
(5) ΕΕ αριθ. C 198 της 5. 8. 1992, σ. 4.

ότι, εφαρμόζοντας τον παρόντα κανονισμό, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ενεργούν εξ ονόματος και για λογαριασμό του Συμβουλίου και της Επιτροπής και βάσει εντολής που αφορά μόνον την εκτέλεση, τηρουμένου του παρόντος κανονισμού, των αναγκαίων διοικητικών καθηκόντων εφαρμογής του·

ότι, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου, το ποσό της αποζημίωσης θα πρέπει να αντιστοιχεί με τη διαφορά μεταξύ, αφενός των εισοδημάτων που οι ενδιαφερόμενοι θα μπορούσαν να είχαν εξασφαλίσει από την εμπορία του γάλακτος, εάν δεν είχαν αποκλειστεί απ' αυτήν και αφετέρου των εισοδημάτων που το ίδιο χρονικό διάστημα εξασφάλισαν πραγματικά ή θα μπορούσαν να είχαν εξασφαλίσει καταβάλλοντας κάθε απαιτούμενη προσπάθεια· ότι, εντούτοις, προκειμένου να προταθεί στους δικαιούχους μια αποζημίωση με όλα τα οικονομικά στοιχεία της δικαιολογημένα, τα ποσά καθορίστηκαν σύμφωνα με μέθοδο της οποίας την αντικειμενικότητα μπορεί να διαπιστώσει κάθε ενδιαφερόμενος· ότι η σφαιρικότητα του αποτελέσματος μετριάστηκε επιπλέον από την εισαγωγή, για τον υπολογισμό της αποζημίωσης για 100 kg γάλακτος, δύο διαφοροποιητικών παραγόντων σχετιζομένων αφενός μεν προς το συγκεκριμένο έτος και αφετέρου προς το μέγεθος της εκμετάλλευσης·

ότι ο αριθμός των διαφόρων δυνατοτήτων που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη, πρώτον για τον υπολογισμό της αποκατάστασης των εισοδημάτων από τη γαλακτοκομική παραγωγή και, δεύτερον, για τον προσδιορισμό των εισοδημάτων εναλλακτικής φύσης, θα οδηγούσε τελικά στην ατομική εξέταση κάθε περίπτωσης, ενδεχόμενο το οποίο ο μεγάλος αριθμός των ενδιαφερομένων παραγωγών δεν μπορεί λογικά να επιτρέψει· ότι, ως εκ τούτου, μόνον η πραγματοποίηση μιας συνολικής εκτίμησης της ζημίας μπορεί να αντιμετωπιστεί· ότι, εντούτοις, προκειμένου να αποφευχθεί η υποεκτίμηση της ζημίας, η επιλογή των διαφόρων στοιχείων του υπολογισμού της ζημίας πραγματοποιείται κατά γενικό κανόνα κατά τρόπον ώστε να ευνοούνται οι ενδιαφερόμενοι·

ότι, στην πραγματικότητα, το δυνητικό εισόδημα από τη διάθεση σε εμπορία υπολογίζεται βάσει του μεικτού περιθωρίου της γαλακτοκομικής εκτροφής, γεγονός που σημαίνει ότι στα έσοδα συμπεριλαμβάνονται οι πωλήσεις γάλακτος, τα μοσχάρια που γεννιούνται στο πλαίσιο της γαλακτοκομικής παραγωγής, καθώς και την υπολειμματική αξία της γαλακτοπαραγωγού αγελάδας, ενώ στις δαπάνες αφαιρούνται μόνο τα μεταβλητά έξοδα, τα οποία εξαλείφονται αμέσως σε περίπτωση παύσης της γαλακτοπαραγωγής και όχι τα σταθερά έξοδα, που αφορούν το έδαφος, την εργασία και το κεφάλαιο· ότι, όμως, ο συλλογισμός αυτός δεν μπορεί να επεκταθεί στους χρηματοδοτικούς πόρους που φυλάσσονται μέχρις ότου επαναεπενδυθούν σε ζωικό κεφάλαιο· ότι θα πρέπει, ως εκ τούτου, να ληφθεί υπόψη και το προϊόν που ενδέχεται να παραχθεί από το εν λόγω ζωικό κεφάλαιο· ότι η απουσία ζωικού κεφαλαίου συνεπάγεται επίσης και εξοικονόμηση των δαπανών για την απόσβεση της ανανέωσής του·

ότι όσον αφορά στον υπολογισμό του εισοδήματος υποκατάστασης, δεν ελήφθη υπόψη το εισόδημα εναλλακτικής χρησιμοποίησης του κεφαλαίου, το οποίο αποδεσμεύθηκε κατά την εγκατάλειψη της γαλακτοπαραγωγής, βάσει της αρχής ότι ο ενδιαφερόμενος παραγωγός επιθυμούσε στο μέλλον να επαναλάβει την παραγωγή αυτή και επομένως οι δυνατότητες διαφορετικής χρησιμοποίησης του κεφαλαίου ήταν περιορισμένος·

ότι η απόρριψη της προσφοράς που κάνει στον παραγωγό η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους δυνάμει των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, αποτελεί άρνηση της κοινοτικής προσφοράς· ότι, συνεπώς, η μετέπειτα κίνηση ή άσκηση ενδίκων μέσων από τον παραγωγό εμπίπτει στην κοινοτική δικαιοδοσία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Καταβάλλεται, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό αποζημίωση στους παραγωγούς, οι οποίοι υπέστησαν ζημία, εξαιτίας του γεγονότος ότι δεν μπόρεσαν, σε εκτέλεση υποχρέωσης που ανέλαβαν βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77, να παραδώσουν ή να πωλήσουν γάλα ή γαλακτοκομικά προϊόντα κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς που επελέγη από το σχετικό κράτος μέλος, κατ' εφαρμογή του καθεστώτος συμπληρωματικής εισφοράς στο γαλακτοκομικό τομέα.

Άρθρο 2

Η αίτηση αποζημίωσης γίνεται δεκτή από τη στιγμή που προέρχεται από παραγωγό στον οποίο χορηγήθηκε οριστική ειδική ποσότητα αναφοράς, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 3α παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84 [1], είτε, ανάλογα με την περίπτωση, βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 764/89 [2], στις 29 Μαρτίου 1991, είτε βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1639/91 [3], την 1η Ιουλίου 1993.

Άρθρο 3

Η αίτηση υποβάλλεται από τον παραγωγό στον οποίο χορηγήθηκε ειδική ποσότητα αναφοράς ή από τον ή τους κληρονόμους του, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου των κρατών μελών.

Άρθρο 4

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2, η αίτηση δεν γίνεται αποδεκτή εάν ο παραγωγός στον οποίο χορηγήθηκε οριστικά η ποσότητα αναφοράς βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 764/89, είτε δεν τήρησε τη δέσμευση που ανέλαβε για τη μη συμμετοχή στα προγράμματα εγκατάλειψης της γαλακτοκομικής παραγωγής μέχρι τις 31 Μαρτίου 1992, είτε πριν από την ημερομηνία αυτή, πώλησε ή εκμίσθωσε το σύνολο της εκμετάλλευσής του.

(1) ΕΕ αριθ. L 90 της 1. 4. 1984, σ. 13.
(2) ΕΕ αριθ. L 84 της 29. 3. 1989, σ. 2.
(3) ΕΕ αριθ. L 150 της 15. 6. 1991, σ. 35.

Άρθρο 5

Η αίτηση ενός παραγωγού, στον οποίο πρόκειται να χορηγηθεί οριστικά η ποσότητα αναφοράς βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1639/91 την 1η Ιουλίου 1993, γίνεται αποδεκτή, υπό τη διαλυτική αίρεση ότι δεν θα συμμετάσχει στα προγράμματα εγκατάλειψης της γαλακτοπαραγωγής και ότι δεν θα πωλήσει ή θα εκμισθώσει το σύνολο της εκμετάλλευσής του έως την 1η Ιουλίου 1994.

Άρθρο 6

Η αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 10, καθορίζει την προς αποζημίωση ετήσια ποσότητα, βάσει της ποσότητας που χρησιμοποιήθηκε κατά τον υπολογισμό της πριμοδότησης που χορηγήθηκε κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77, επαυξημένη κατά 1 % και μειωμένη κατά ένα ποσοστό αντιπροσωπευτικό των εκπτώσεων που εφαρμόζονται σε κάθε κράτος μέλος για τις ποσότητες αναφοράς των παραγωγών, οι οποίες ορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84.

Επιπλέον, αν ο παραγωγός έχει εκχωρήσει τμήμα της εκμετάλλευσής του ενόσω η εκμετάλλευσή του αυτή υπέκειτο στις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77, η ετήσια ποσότητα, για την οποία χορηγείται αποζημίωση και η οποία αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο, μειώνεται κατ' αναλογία προς τις κτηνοτροφικές εκτάσεις που εκχωρήθηκαν κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1391/78 [1].

Η μείωση που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο πραγματοποιείται πάντοτε και ανεξάρτητα από το αν, στον αποδέκτη, έχει χορηγηθεί ειδική ποσότητα αναφοράς.

Άρθρο 7

Σε περίπτωση που η οριστική ειδική ποσότητα, η οποία χορηγήθηκε βάσει του άρθρου 3α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84, είναι μικρότερη του 80 % της προσωρινής ειδικής ποσότητας, ή εάν η εκμετάλλευση έχει πωληθεί ή εκμισθωθεί εν μέρει, ανάλογα με την περίπτωση, πριν από την 1η Απριλίου 1992 ή πριν από την 1η Ιουλίου 1994, η προς αποζημίωση ετήσια ποσότητα μειώνεται κατά την ποσότητα η οποία επανέρχεται στο εθνικό απόθεμα.

Άρθρο 8

1. Η αποζημίωση καταβάλλεται μόνο κατά την περίοδο για την οποία το δικαίωμα για αποζημίωση δεν παραγράφηκε.

2. Για τον καθορισμό της περιόδου για την οποία καταβάλλεται η αποζημίωση:

α) γίνεται δεκτή ως ημερομηνία διακοπής της πενταετούς προθεσμίας παραγραφής, όπως ορίζεται στο άρθρο 43 του οργανισμού του δικαστηρίου, η ημερομηνία υποβολής σ' ένα από τα κοινοτικά όργανα τις αίτησης ή, εάν πρόκειται για προσφυγή στο Δικαστήριο, η ημερομηνία της εγγραφής της προσφυγής στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου, ή, το αργότερο, η ημερομηνία της ανακοίνωσης των κοινοτικών οργάνων, η οποία δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αριθ. C 198, δηλαδή, η 5η Αυγούστου 1992·

β) η ημερομηνία έναρξης της περιόδου αποζημίωσης προηγείται κατά πέντε έτη της ημερομηνίας διακοπής της παραγραφής, χωρίς εντούτοις να είναι δυνατόν να είναι προγενέστερη της 2ας Απριλίου 1984 ή της ημερομηνίας λήξης της δέσμευσης για τη μη διάθεση σε εμπορία ή τη μετατροπή·

γ) η ημερομηνία λήξης της προς αποζημίωση περιόδου είναι είτε η 29η Μαρτίου 1989, για τους παραγωγούς στους οποίους χορηγήθηκε η ειδική ποσότητα αναφοράς βάσει του κανονισμού αριθ. 764/89, είτε η 15η Ιουνίου 1991, για τους παραγωγούς στους οποίους χορηγήθηκε η ειδική ποσότητα αναφοράς βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1639/91.

Άρθρο 9

Σε περίπτωση που η παραγωγή επαναλήφθηκε πριν από τη χορήγηση της προσωρινής ειδικής ποσότητας, η προς αποζημίωση ποσότητα μειώνεται, για τη σχετική περίοδο, κατά τις ποσότητες που παραδόθηκαν ή πωλήθηκαν άμεσα και οι οποίες υπερβαίνουν την τυχόν ποσότητα αναφοράς που διέθετε ο παραγωγός πριν την προαναφερόμενη χορήγηση, εξαιρουμένων των ποσοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 3α παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84.

Άρθρο 10

1. Η αίτηση αποζημίωσης υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή που όρισε το κάθε κράτος μέλος, με τη βοήθεια ενός εντύπου το οποίο καταρτίζεται από την εν λόγω αρχή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 30 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 [2].

2. Ο παραγωγός, υποβάλλει την αίτησή τους στην αρμόδια αρχή το αργότερο μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1993, άλλως η αίτηση απορρίπτεται.

Η προθεσμία παραγραφής που προβλέπεται στο άρθρο 43 του οργανισμού του Δικαστηρίου, αρχίζει εκ νέου για όλους τους παραγωγούς από την ημερομηνία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, εάν η αίτηση που προβλέπεται στο εδάφιο αυτό δεν υποβλήθηκε πριν από αυτήν, εκτός εάν η παραγραφή διακόπηκε με προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο 43.

[1] Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1391/78 της Επιτροπής της 23ης Ιουνίου 1978 περί τροποποιημένων λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος πριμοδοτήσεων για τη μη εμπορία του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων και τη μετατροπή αγελών βοοειδών γαλακτοκομικής κατευθύνσεως (ΕΕ αριθ. L 167 της 24. 6. 1978, σ. 45). Κανονισμός, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 84/83 (ΕΕ αριθ. L 13 της 15. 1. 1983, σ. 5).

[2] Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 της Επιτροπής της 27ης Ιουνίου 1968 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 13). Κανονισμός, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2071/92 (ΕΕ αριθ. L 215 της 30. 7. 1982, σ. 64).

Άρθρο 11

Η αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 10, επαληθεύει την ακρίβεια των πληροφοριών που έδωσε ο παραγωγός και υπολογίζει το ύψος της αποζημίωσης ανάλογα με την προς αποζημίωση ποσότητα και την περίοδο, χρησιμοποιώντας τα ποσά που εμφαίνονται στο παράρτημα.

Άρθρο 12

Το ποσό της αποζημίωσης επαυξάνεται από τόκους υπερημερίας ύψους 8 % κατ' έτος, μέχρι τη στιγμή της πληρωμής της αποζημίωσης.

Άρθρο 13

Το συνολικό ποσό της αποζημίωσης μετατρέπεται σε εθνικό νόμισμα βάσει των μέσων τιμών γεωργικής μετατροπής που ισχύουν κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 14

Η αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 10 εντός μέγιστης προθεσμίας τεσσάρων μηνών, από την παραλαβή της αίτησης, υποβάλλει εξ ονόματος και για λογαριασμό του Συμβουλίου και της Επιτροπής, προσφορά αποζημίωσης στον παραγωγό, συνοδευόμενη και από έγγραφο παραίτησης από τη διεκδίκηση κάθε υπολοίπου.

Όταν ο παραγωγός θεμελιώνει το δικαίωμα χορήγησης ειδικής ποσότητας αναφοράς:

— στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 764/89 η αποζημίωση καταβάλλεται μετά την επιστροφή του εγγράφου παραίτησης από κάθε διεκδίκηση, δεόντως εγκεκριμένου και υπογεγραμμένου από τον παραγωγό,

— στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1639/91 η αποζημίωση καταβάλλεται, υπό την προϋπόθεση ότι το έγγραφο παραίτησης θα έχει επιστραφεί δεόντως εγκεκριμένο και υπογεγραμμένο από τον παραγωγό, πριν από την 1η Ιουλίου 1994, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα στην αρμόδια αρχή να επαληθεύσει την τήρηση των άρθρων 5 και 7, εκτός εάν ο παραγωγός καταθέσει στην αρχή αυτή εγγύηση ύψους 115 % του ποσού της αποζημίωσης που καθορίστηκε πριν από την εφαρμογή των προαναφερθέντων άρθρων και με σκοπό τη διασφάλιση της τήρησης των προϋποθέσεων που αναφέρονται σ' αυτά τα άρθρα.

Η μη αποδοχή της προσφοράς εντός προθεσμίας δύο μηνών, υπολογιζόμενων από την ημερομηνία παραλαβής της, έχει ως συνέπεια την εξ αυτής αποδέσμευση στο μέλλον των ενδιαφερομένων κοινοτικών οργάνων.

Η αποδοχή της προσφοράς μέσω της επιστροφής στην αρμόδια αρχή, εντός της προαναφερόμενης προθεσμίας, του εγγράφου παραίτησης δεόντως εγκεκριμένου και υπογεγραμμένου συνεπάγεται την παραίτηση από οποιαδήποτε αξίωση κατά των κοινοτικών οργάνων για τη ζημία που περιγράφεται στο άρθρο 1.

Άρθρο 15

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, και ιδίως των διατάξεων των σχετικών με την πληρωμή των αμοιβών των δικηγόρων που προσέλαβαν οι παραγωγοί πριν από τις 5 Αυγούστου 1992, θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 30 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68.

Άρθρο 16

Η χρηματοδότηση των πληρωμών, οι οποίες πραγματοποιούνται βάσει του παρόντος κανονισμού, θεωρείται παρέμβαση, κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 [1].

Η ανάληψη της δαπάνης θα πρέπει να διενεργηθεί μέσω των πιστώσεων οι οικονομικού έτους 1993, με βάση τις κοινοποιήσεις κάθε κράτους μέλους, το συνολικό ύψος των οποίων θα πρέπει να έχει ανακοινωθεί στην Επιτροπή το αργότερο μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1993. Οι πληρωμές, οι οποίες πραγματοποιούνται από τους οργανισμούς πληρωμών, θα πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί πριν από τις 15 Οκτωβρίου 1994.

Άρθρο 17

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Ιουλίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. OFFECIERS-VAN DE WIELE

---

[1] Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 1970 περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ αριθ. L 94 της 28. 4. 1970, σ. 13). Κανονισμός, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2048/88 (ΕΕ αριθ. L 185 της 15. 7. 1988, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αποζημίωση που προσφέρεται δυνάμει του άρθρου 11
(σε πράσινα Ecu ανά 100 kg γάλακτος)

Έτος	Μέγεθος εκμετάλλευσης ανάλογα με τον όγκο παραγωγής γάλακτος		
	< 50 000 kg	< 120 000 kg	> 120 000 kg
1990/91	7,9	8,8	9,7
1989/90	8,8	9,7	10,7
1988/89	8,3	9,2	10,2
1987/88	6,5	7,4	8,3
1986/87	6,2	7,1	8,0
1985/86	6,9	7,8	8,7
1984/85	5,7	6,6	7,6